

Lázár Bence András

Fegyverben ébredt minden

- 1.**
Az összes fehér lapot elvittétek.
A tintát meg felszívták a ruháim.

Este lett, bezártam az ablakot.

Néztem, vannak-e még a kertben.
A verandán vannak-e még.

Szerettem volna tudni,
mért mozog úgy az a nyak,
ahogy a gége kinyúlik.

Anyámat akartam.
Fedjen el,
a hajszálai érjenek a számba.

Meg akartam végre tudni,
mért fordul minden önmagába.
Hogyan lesz az udvarból kert,
a verandából terasz.

Ahogy este lett,
egy férfi nyitotta ki a kaput.
Kezében a lapjaim,
kabátján fekete tinta.
- 2.**
Akartam a délutánokat is.
Beszélni szerettem volna.
Akár végig egy estét.
A semmiről.

De te nem jöttél.

Éreztem, ahogy a lábam,
ahogy lépek, kiszámítható
pontossággal teszem.

Ahogy te is, tetted.
Ahogy este lett.
Következtesen.

Az udvart, amiből kert,
A verandát, amiből terasz.

Akár egy családi album
rosszabb képei.

Egy fotó, amiről le kell,
hogy vágjalak,
mert meggyűrődött a széle.
- 3.**
Mindenki kapott valamit.
Én két villát,
négy osztás, négy él.

Neked késeket adtak, ellenem.
Mint régen, levágtad a hajam.

A hajnalt ketten néztük végig.
A teraszt, a kertet.
A férfit, kezében lapjaimmal.

Fegyverben ébredt minden.
Nehéz volt kimondanom,
leírnom bal kézzel: isten.

Nem maradt itt semmi,
már te sem hallod a hangom.
Négy él, gondoltam,
négy osztás, villát kaptam,
szedjek össze mindent.

Mert este lett,
és elvittétek az összes fehér lapot.

